

fortsat behandles efter den nugældende toldordning, jfr. art. 109, stk. 2. Det samme gælder ifølge stk. 3 for import fra de i bilag VI nævnte selvstændige Commonwealth-lande. Denne status quo-bestemmelse vil til sin tid blive erstattet af den samhandelsordning, som vil følge af aftalerne mellem det udvidede fællesmarked og disse lande. For Danmarks vedkommende har denne status quo-bestemmelse den særlige betydning, at den toldfri import af palmeolie og kakaobønner kan opretholdes. Hovedparten af den danske import af disse varer kommer fra de associerede afrikanske stater og Commonwealth-landene.

Artiklerne 110 og 111 indeholder visse afvigelser fra status quo-bestemmelsen. For import af landbrugsprodukter fra de afrikanske stater eller Commonwealth-landene skal de nye medlemsstater anvende fællesskabsbestemmelserne, dog ikke hvad angår told eller andre beskyttelselementer. Såfremt tilnærmelsen til den fælles toldtarif fører til lavere told i en ny medlemsstat, skal de pågældende lande også drage nytte heraf.

Art. 112 indeholder en beskyttelsesklausul, ifølge hvilken produkter, som nyder godt af de gunstige toldforhold ved import i Storbritannien fra Commonwealth-landene eller i de oprindelige medlemsstater fra de associerede stater, ikke uden videre skal kunne reeksporteres til de øvrige dele af fællesmarkedet.

Som tidligere nævnt deltager de nye medlemsstater straks fra tiltrædelsen i EF's institutioner, men ikke i de ordninger – herunder finansielle – som følger af de to associeringskonventioner med de afrikanske lande. Som en konsekvens heraf er det i art. 114 bestemt, at kun de oprindelige medlemsstaters stemmer skal medregnes, såfremt der skulle blive tale om stemmeafgivning i Rådet eller Komiteen for Udviklingsfonden i forbindelse med de i øjeblikket gældende interne aftaler om den nærmere gennemførelse af associeringerne eller om fordelingen af det finansielle ansvar.

Ifølge art. 115 gælder de foran beskrevne regler kun indtil de nuværende associeringsaftalers udløb i januar 1975. Associeringsaftalerne kan dog forlænges en vis tid, såfremt de nye aftaler ikke er trådt i kraft ved de gængs udløb. I så fald kan også status quo-ordningen for de nye medlemsstater forlænges, jfr. stk. 3.

Som det nærmere beskrives i forbindelse med protokol nr. 22, kan de selvstændige Com-

monwealth-lande vælge mellem tre former for tilknytning til et udvidet Fællesskab. Såfremt der for disse landes vedkommende inden udløbet af status quo-bestemmelsen er iværksat en anden ordning end associering, skal de ikke fortsat kunne drage nytte af status quo-bestemmelsen for de områder, som ikke måtte være dækket af denne anden ordning, jfr. art. 115, stk. 2.

Det fremgår af art. 116, at status quo-ordningen også finder anvendelse for import fra Papua-Ny Guinea.

Associering af de oversøiske lande og territorier

Art. 117–119

De ikke-europæiske territorier, som oprettholder særlige forbindelser med Norge eller Storbritannien, og som er nævnt i art. 24, vil blive associeret med det udvidede Fællesskab på linie med de oversøiske områder, som har særlige forbindelser med de oprindelige medlemsstater. Dette sker dog, jfr. art. 117, først i sammenhæng med den ordning, som efter 1. februar 1975 skal regulere forholdet mellem det udvidede Fællesskab og de afrikanske stater samt de Commonwealth-lande, som måtte vælge at deltage i et sådant arrangement.

Ifølge protokol nr. 22, del III, skal der træffes særlige arrangementer for at beskytte interesserne for de udviklingslande, hvis økonomi i betydelig grad er afhængig af eksport af råprodukter, herunder især sukker. De oversøiske lande og områder, som har særlige forbindelser med Norge eller Storbritannien eller med de oprindelige medlemsstater, skal ifølge art. 118 også deltage i sådanne ordninger.

Ifølge art. 119 gælder der for de oversøiske lande og territorier en status quo-ordning, svarende til den i forbindelse med art. 109 beskrevne ordning for selvstændige afrikanske stater og Commonwealth-lande.

Kapitalbevægelser

Art. 120–126

Danmark har i medfør af medlemskabet af OECD i løbet af efterkrigstiden gradvis foretaget en liberalisering af kapitalbevægelser, men der opretholdes fortsat væsentlige restriktioner. Under forhandlingerne med EF har man med henvisning til den nuværende betalingsbalancesituation understreget behovet for overgangsregler for frigørelsen af visse kapitalbe-